

Nr 117.

Av herr **Andersson** i Ronneby **m. fl.**, om vissa ändringar i grunderna för bosättningslån.

När statens bosättningslånefond inrättades genom beslut av 1937 års riksdag skedde detta av befolkningspolitiska motiv. Statsmakterna avsågo att genom stöd åt bosättningen underlätta äktenskapsbildningen och därigenom främja tidiga äktenskap. Syftet var också att motverka avbetalningshandeln i samband med bosättning. Dessa sociala motiv för bosättningslånefunds införande äga fortfarande giltighet.

Av den granskning som riksdagens revisorer verkställt år 1951 framgår, att bosättningslånen varit till stor nytta. Sålunda ha nära 20 % av all bosättning i landet skett med stöd av dessa lån. Erfarenheterna av ungdomarnas sätt att sköta lånen ha till övervägande del varit goda. Trots att riksbanken utlämnar lånen utan annan säkerhet än låntagarnas revers, visar en undersökning att de hittillsvarande låneförlusterna fram till den 1 juni 1951 uppgingo till endast 0,6 %, beräknat på lånerörelsens totala omslutning.

Lånens syfte att motverka avbetalningshandeln synes i viss utsträckning ha förlorat sin effekt genom den penningvärdeförsämring, som ägt rum under senare år. Därvid förtjänar att uppmärksammas att lånebeloppets maximum, som av 1946 års riksdag höjdes från 1 250 kronor till 2 000 kronor, alltjämt gäller. De stegrade priserna på inventarier och husgeråd göra en höjning av maximibeloppet synnerligen angelägen. I annat fall måste vederbörande anlita avbetalningshandeln med alla de olägenheter som härav följa. En mera enhetlig och generösare prövning och bedömning av ansökningarna synes också önskvärd.

Lånen utlämnas till en räntesats av 4 %. Lånens sociala karaktär motiverar enligt vår mening en lägre räntesats. Vi föreslå därför att räntan bestämmas till 3 %.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställa vi,

att riksdagen måtte besluta att bosättningslånefunds maximibelopp höjes till 3 000 kronor och att räntan på lånen fastställs till 3 %.

Stockholm den 23 januari 1952.

Thure Andersson
i Ronneby.

Ingemar Andersson
i Linköping.

Erik Adamsson.

Rolf Edberg.

Hans Gustafsson,
Stockholm.